

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. VII. De Extremæ Vnctionis Sacramento, eius effectibus, & ad bonam
mortem auxilium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

CAPVT VII.

DE EXTREMAE VNCTIONIS SACRAMENTO, eius effectibus, & ad bonam mortem auxilijs.

DMIRANDA fuit Christi D. N. prouidentia erga iustos infirmos, & in periculo mortis, à tentationibus in proximo capite dictis, oppugnatos. Quemadmodum enim Sacramentum confirmationis instituit, ad Communicandam fidelibus gratiam, & speciale auxilium, vt in fidei confessione firmi & constantes esse possent, & Tyrannis resistere, qui, adhibitis tormentis, eos contenderent ab ea confessione retrahere: ita instituire voluit *Extrema Vnctionis* Sacramentum, vt in firmis mortis proximis specialem gratiam, & auxilium conferret; quò firmi & constantes in Fide & Charitate permanerent; & horrendis tentationibus, & oppugnationibus resisterent, quas ex doloribus, & infirmitate; & metu temporalium rerum, quas amittunt, & aeternorum, quæ sunt illis euentura, paterentur. Cùm enim corporis vires sint debilitatæ; spiritus verò aliquo modo obfuscatæ, (quia (vt S. Augustinus ait) *illuc rapitur tota intentio mentis, vbi est vis doloris*) constituit Saluator noster, vt supplerentur & confortarentur à viribus supernaturalibus gratiæ, & auxilijs sanctarum inspirationum, quæ per hoc Sacramentum tribuuntur. Quare non fuit hoc Sacramentum pro sanis institutum, etiamsi in mortis periculo versentur: quales sunt; qui per Iudicis sententiam vltimo afficiuntur supplicio. Huiusmodi enim munire se possunt Sacramentis confessionis & communionis: pollentque iudicio, & integris naturæ viribus, quibus cùm diuinæ gratiæ virtute possunt suis hostibus in huiusmodi conflictu strenuè resistere. Ac propterea etiam, cùm periculosa infirmitates sæpius euenire possint, ipsaque extrema vnctio aliquas reparat: (vt paulò inferiùs dicemus) toties hoc Sacramentum repeti potest: quoties infirmitas, mortisque periculum redire continget. nam & necessitates, & tentationes redeunt, ad quarum subsidium hoc Sacramentum ordinatur. In vna tamen eademque infirmitate & periculo non licet repetere, quia ita Christus constituit, vt eius gratiæ, & auxiliij, quod toto periculi tempore illa confert, efficacitas intelligatur.

Serm. 48. ad
Tract. in
Heremo.

Sacramen-
tum infir-
morum.

Repeti potest
in alio mor-
bo.

S. 1. Septem Extremæ Vnctionis effectus.

CVM Sacramenta varios proprios effectus habere soleant: hoc multos habet, ac præclaros, qui per varias vnctiones, in diuersis corporis partibus, sacro oleo factas significantur: quibus petitur à Deo, dimitti peccata infirmo, quæ in eis partibus admisit: iuxta illud S. Iacobi Apostoli: *a infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesie. & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei:* in quibus verbis (quemadmodum Concilium Tridentinum explicat) duo genera effectuum insinuauit Apostolus: quosdam in ordine ad corporis infirmitatem, quosdã verò magis præcipuos in ordine ad animam: proprium enim est huius Sacramenti (vt loquitur Conciliũ) *sanitatẽ corporis adferre, ubi saluti animæ expedierit, & ob alios maioris gloriæ Dei fines.* Et hoc significant illa verba: *oratio fidei saluabit infirmum,* communicãdo præcipuè gratiam, quæ animam sanat, ac sanctificat, corpori verò sanitatẽ impertit, & à periculo eripit, in quo versatur. Ait verò id præstare *orationem fidei:* nam oratio, vt obtineat, quod petit, debet esse coniuncta fidei, & fiducia de promissione diuina, & misericordia eius, qui eam promisit: cui (vt ait S. Thomas) præcipuè innititur impetratio orationis. Et hanc Christus D.N. ab infirmis exigebat, cùm volebat eis impertire sanitatem: licet interdum eam impertiretur, attendens ad *b fidem eorum* qui pro infirmis intercedebant. Et idem facit in oratione, quæ fit in hoc Sacramento: quæ præcipuè innititur fidei Ecclesiæ, cuius nomine Sacerdos orat, cùm ungit. Plurimum tamen iuuat fides ipsius infirmi: quæ quò fuerit maior, eò ille magis aptus est, ac dispositus ad beneficium recipiendum, quod per eam intendit.

SED quoniam nõ semper expedit, corporis salutem obtinere: efficit hoc Sacramentum alium effectum, magnum scil. subsidium & fortitudinem ad infirmitatis molestias, cum patientia, & spiritali lætitia sustinendas. vt licet corpus ipsum sanitatem nõ obtineat: *infirmus* tamen ex hoc Sacramento *subleuatus, morbi incõmoda ac labores lenius ferat, & spiritu proficiat.* Quam ob rem non expedit, Sacramentum hoc eò vsq; differre, cùm infirmus in vltimo iam mortis agone versatur, nec potest duobus his effectibus frui. Nam, etsi expectandum sit verum, & probabile mortis periculum, quo scilicet & animæ pericula; & corporis angustia crescere solent: præstat tamen tunc non diu differre hoc Sacramentum: vt eius gratia confortet, adiuuetque ad illas molestias & labores vtiliter ferendos.

SED multo præstantiores sunt duo alij eiusdem Sacramenti effectus, ad ipsam animam spectantes. alter est, quòd delicta, eorumque reliquias abstergat: quæ scilicet post confessionem & sacram communionem supersunt quemadmodum verba illa Apostoli indicant: *si in peccatis sit, remittentur ei.*

1.
Sanitas.
a Iaco. 5. 14.
Duplex effectus S.
Vnctionis.
Sess. 14. de
Extremæ Vn
ctionis. c. 2.
& Concil.
Florent. vi.
de Sac. rez.
Tom. 4. disp
41. sectio. 3.
Magus 4. d.
3. S. Thom.
Bonaue. ibi.
Theologi
cõmunicer.
c. p. q. 83. a 3
b Matt. 9. 2

Oratio fidei

2.
Patientia

Non differendum.

3.
Vide Suarez
supra.

& idem significat forma, quæ in ipsis vnctionibus adhibetur: dicitur enim per hanc sanctam vnctionem, & suam piissimam misericordiam ignoscat tibi Dominus, quicquid deliquisti per visum, auditum, &c. In quo effectu tria includuntur, quæ possunt remitti. Nam, si infirmus post vltimam confessionem incidisset in aliquod *lethale* peccatum, quod non possit confiteri: aut quia eius non meminit; aut, quia loqui non potest; aut, ob aliam causam inculpabile, si is magnum dolorem concipiat de suis peccatis: aut, antequam rationis vsu priuaretur, eum conceperat: etiam si ad perfectam contritionem non peruenerit; iustificabitur, suscepta extrema vnctione: quia in tali casu vere hoc Sacramentum confert gratiam. Ex quo apparet, quantum referat hoc Sacramentum omnibus infirmis dari, si quidem euenire possit, vt eo suscepto, sit saluus, non suscepto verò damnetur.

PRÆTEREA remittit omnia peccata *venialia*, quibus cor non ita adhæret, vt propositum habeat in eis perseverandi. nam formæ Sacramentorum faciunt, quod significat in sumēte. Cùm igitur huius Sacramenti forma petat, vt Deus infirmo ignoscat quicquid peccauit per quinque sensus, totam scilicet multitudinem peccatorum, quæ ordinariè per eos ingreditur: signum est, nullum prætermittere quod non ignoscat: cùm non adest obex remissionem impediens. Sed non sine mysterio & causa voluit Christus D.N. quinque aut septies repeti vnctionem, & orationem, in qua peccatorum remissio petitur. forte. n. exstimulari voluit fidem, quod magnus Deus noster distinctam & particularem habeat omnium horum peccatorum notitiã: & quod necessariū sit orare, & veniam omnium petere. nec simus contenti, id in genere facere; sed repetamus septies, imò septuages septies orationis & contritionis actus, de culpis, quas per singulos sensus admisimus, & prauis operibus manuum, gressibusq; pedum, & affectibus, & concupiscentijs carnis deprauiatis. Quod enim maiori feruore hæc petit infirmus: eò recipiet maiorem gratiam, & remissio erit plenior: quia dispositio, qua Sacramentum sic suscipitur, est plenior.

IDEM Sacramentum *reliquias*, hoc est pœnas, remissis peccatis debitas, abstergit: quamuis non semper omnes; sed plus minusve iuxta suscipientis dispositionem: quæ ad eò feruens & magna esse potest, vt cum hoc Sacramentum ita animam purificet; vt ex corpore exiens, rectã volet in cœlum, nec transeat per ignem purgatorium.

SED plurimum eminet Sacramenti huius gratia in auxilijs, & subsidijs internis, quæ tribuit, ad animam in tentationibus, & molestijs corroborandam, ne in culpas nouas incidat: sed perseveret, etiam cum nouis meritis; donec integram victoriam, omniumque laborum suorum præmium consequatur. quemadmodum pulchre declarauit Concilium Tridentinum his

verbis

Peccata
mortalia re-
mittit.

Vtilitas S.
Vnctionis.

4
Venialia.

Peccata sin-
gula dete-
standa.

5.
Trid.
Reliquias
pœna.

6.
à Futuris
preseruat.

verbis: circa huius Sacramenti institutionem. Sancta hæc Synodus declarat, & docet: quod clementissimus Redemptor noster, qui seruis suis quouis tempore voluit de salutaribus remedijs, aduersus omnia omnium hostium tela esse prospectum: quemadmodum auxilia maxima in Sacramentis alijs præparauit, quibus Christiani conseruare se integros, dum viuerent, ab omni grauiore spiritus incommodo possint; ita Extremæ vnctionis Sacramento finem vitæ, tanquam firmissimo quodam præsidio muniuit. nam etsi aduersarius noster occasiones per omnem vitam quarat, & captet, vt deuorare animas nostras quoquomodo possit: nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes suæ versutiæ nervos intendat, ad perdendos nos penitus, & à fiducia etiam, si possit diuinæ misericordiæ deturbandos, quam cum impedere nobis exitum vitæ perspicit. Et c. 2. addit, quasi huius Vnctionis finem esse: hæc damna præuenire. Aegroti, ait, animam alleviat, & confirmat: magnam in eo diuinæ misericordiæ fiduciam excitando: qua infirmus subleuatus, & morbi incommoda, ac labores leuius fert; & tentationibus Dæmonis, calcaneo insidiantis, facilius resistit. Hæc Concilium. Ex quibus apparet causa, cur hoc Sacramentum, Olei vnctione administretur: non solum quod signum sit *medicinæ* corporis & animæ; sed etiam, quod nos faciat strenuos *luctatores* contra tentationes: quæ sicut peccata, ita ipsæ per quinque Sensus ingrediuntur, in quibus fiunt Vnctiones. Denique oleum (vt Theodoret. ait) signum est *miseriordiæ*, & *lætitiæ*: vt eo vnctus infirmus magnam concipiat lætitiâ & fiduciam de misericordiâ Dei; magnumq; recipiat animum in hoc certamine: sperans in diuina gratia se posse victorem euadere. Nec tamen sine causâ vnctiones hæc fiunt sine balsamo, quod in Confirmatione oleo admiscetur: nam hoc Sacramentum non tam accipitur ad *sanctitatis* odorem in hac vita spargendum: quam ad perfectam *puritatem* obtinendam, transitumque securum ad alteram vitam: quia ipsi infirmi demissè fatentur: se æquè in anima, ac corpore agrotare. nam ex ijs, quæ audiunt dici, quando vnguntur, protestantur, se ex se ipsis esse peccatores. quod vniuersim in illa hora est securius: vt totam nostram fiduciam in diuinæ misericordiæ magnitudine magis, quam bonæ vitæ nostræ odore ponamus. quemadmodum Daniel dicebat: *non in iustificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam; sed in miserationibus tuis multis.*

Ex his sex Extremæ Vnctionis effectibus oritur vltimus: quod scilicet plurimum iuuat ad *bonam mortem* obeundam, qua vltima victoria tentationum & peccatorum obtineatur, & extrema perseuerentia in gratia

Dei. Cuius bonæ mortis præstantiam in proximo capite indicabimus.

sess. 11. d.
reco de sa-
ram ext.
vnt. ante.

“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“
“

Oleum me-
detur & ro-
borat.

Lætitiâ
& miseri-
ordiæ signi.
In c. cap.
S. Marci.
psal. 103. 15.

Balsamum
hic non ad-
miscetur.

c Daniel 9.
1.
Bona Mors.